

Children's Mission

WITH THE LORD FOR THE CHILDREN

KRIGEN I UKRAINE

”Aldrig har jeg set så stor gavmildhed” s. 5

KENYA

Indiske grøntsager blev en succeshistorie s. 6

FILIPPINERNE

Digital undervisning for filippinske skolebørn s. 7

Children's Mission

INDHOLD

- 3-5 Ukraine
- 6 Kenya
- 7 Bangladesh & Filippinerne
- 8 Filippinerne & Thailand

DANMARK

**CHILDREN'S MISSION
SKANDINAVISK BØRNEMISSION**

POSTADRESSE:

Brobyvej 72, 2650 Hvidovre

TELEFON: 53537304

E-MAIL: info@childrensmmission.dk

WEB: www.childrensmmission.dk

CVR-NR.: 1750 1682

BESTYRELSE

Peter Thomsen, Arne Panduro,
Bo Wallenberg

BANK:

Nordea, Søborg Afdeling

Reg. nr.: 2256

Konto nr.: 6445 550 599

MOBILEPAY: 80574

GIRO: 921-6464

FØROYAR

**SKANDINAVISKA
BARNAMISSIONIN**

POSTADRESSE:

Skandinaviska Barnamissionin,

Føroya Deild,

Reyngøta 19, FO-100 Tórshavn

E-MAIL: skandinaviskabarna-

missionen@hotmail.com

Postgiro: 9870-431.047.1

Norðoya Sparikassi: 9865-101.620.7

Betri Banki: 9181-120.980.0

BankNordik: 6460-101.594.1

Suðuroyar Sparikassi: 9870-101.148.1

REDAKTØR: Eva Ruderstam

OVERSÆTTELSE FRA SVENSK:

Svend Løbner

OPSÆTNING: PCG Malmø

TRYK: All-Media Øresund, Malmø

Freden er brudt i Europa

Kære faddere og livreddere!

Lige siden jeg som lille barn lærte at læse, har jeg interesseret mig for Anden Verdenskrig. Det var især interessant at tale med farmor og farfar eller mor og far, som oplevede denne for mig fuldstændig ufattelige krig i Europa.

Min far fortalte, hvordan han som ung malede sin sejlbåd sort og sejlede fra Sverige til Dragør i Danmark midt om natten for at hente jøder, der flygtede fra Danmark, da Tyskland invaderede landet. Alt føltes fuldstændig surrealistisk, og det var umuligt at begribe, at det fredelige Europa, hvor alle elsker hinanden, kunne være så grusomt, at mennesker ville slå hinanden ihjel og invadere hinandens lande.

NU ER JEG SNART 57 ÅR, og historien gentager sig i min levetid, hvilket jeg aldrig troede kunne ske. Jeg tænker på, hvad min historielærer i gymnasiet fortalte os i klassen, da vi mødte ham første gang: "Husk, det eneste, vi har lært af historien, er, at vi aldrig har lært noget af den!"

Norden befinder sig ikke under nogen direkte trussel, men alle lande er berørt af det, der sker nu. Det føles som en kamp for at forsvare de demokratiske værdier, som vi her i Norden ønsker at stå for og vise medfølelse og kærlighed til alle dem, der er ramt af denne frygtelige krig.

MIDT I DET MØRKE, der rammer os lige nu, er der også håb og kærlighed! Det ser vi i hele Europa, men også her på Children's Mission. Aldrig før har folk åbnet deres hjerter og pengepung så meget, som de gør lige nu. I givere er helt fantastiske og responderer på vores nødråb i et sjældent set omfang.

Vi har kunnet øge vores nødhjælpsindsats til Ukraine, og i skrivende stund har vi sendt tolv store lastbilsvogntog med huma-

nitær hjælp afsted til Ukraine. Vi sender omkring en trailer om ugen fuld af mad og forsyninger til Ukraine.

CHILDREN'S MISSIONS KONTOR ligger i det nordvestlige Ukraine, som er næsten helt forskånet fra krigen, selvom der har været flere luftangreb mod strategiske mål i nærområdet og den by, vi arbejder i. Det nordvestlige Ukraine modtager også millioner af internt fordrevne, som enten bliver i regionen eller søger tilflugt i sikre lande i Europa.

Som leder af Children's

Mission er jeg ydmygt taknemmelig og glad for al den heroiske indsats, som vores medarbejdere og samarbejdspartnere yder i Ukraine lige nu under vanskelige forhold. Vores hjælp når virkelig frem til de mest nødlidende i hele Ukraine. Det kan I læse mere om i bladet.

BLADET ER OGSÅ EN årsberetning om hele vores arbejde i verden. Jeg håber, at I vil glæde jer sammen med os, når I ser alt, hvad vi gør i verden for sammen at forvandle mørke til lys.

Til sidst vil jeg gerne takke jer givere for alt det, I gør for vores fælles arbejde. Uden jer ville intet af dette være muligt. Jeg vil også opfordre jer til at bede for Ukraine og for at freden snart skal herske, så familier kan vende tilbage og blive genforenet. Jeg råber selv dag og nat til Herren, at han vil gribe ind og forvandle dette frygtelige mørke til lys. Jesus er Fredsfyrsten, og jeg tror og håber på ham!

Bo Wallenberg
**BO WALLEMBERG
GENERALSEKRETÆR**

LYUDMILA LONYUK:

”Mit hjerte græder, men jeg har stadig håb”

Krigen i Ukraine har fuldstændig forandret livet for millioner af mennesker. Children's Mission hjælper fortsat i landet, og arbejdet er vigtigere end nogensinde. Children's Missions leder i Ukraine, Lyudmila Lonyuk, fortæller om de turbulente måneder:

– **JEG HAVDE ALDRIG** forestillet mig, at Ukraine skulle ende i krig med Rusland og gennemgå så svær en tid. Den 24. februar var en dag, der ændrede vores liv og udslettede mange drømme og planer. Siden da er det blevet til så mange tårer, så megen frygt og desperation. Men det har også været en tid med inderlig bøn til Gud.

På trods af krigen fungerer Children's Missions arbejde i Ukraine. Staden Lutsk har været utsatt for luftangreb fra Rusland fem gange, og mange ukrainere er flygtet til udlandet. Mange internt fordrevne er også kommet hertil fra andre dele af landet. Der er i øjeblikket over 14.000 fordrevne i byen Lutsk. Nogle bliver et par nætter, andre en uge eller mere, mens nogle venter på, at situationen i deres hjembyer bliver bedre, og at de kan vende tilbage.

– De internt fordrevne bor på hoteller, i kirker, på skoler og i sportsfaciliteter. Sociale myndigheder koordinerer nødhjælp med uddeling af mad, tøj, sko, hygiejneartikler og medicinsk udstyr.

Her er den humanitære bistand fra Children's Mission yderst vigtig.

I en by har kommunen åbnet et center med boliger til 468 internt fordrevne. Children's Mission hjælper dem med mad, vand, tøj, sko, sengetøj og hygiejneartikler.

Selvom kampene er værst i den østlige del af landet, er situationen også usikker i den vestlige del. Lutsk har udsat for luftangreb fem gange, men Children's Missions kontor og lager har klaret skærene. Hver dag lyder sirenerne, så alle skal søge i beskyttelsesrum.

– I sådan en situation er det meget svært at arbejde, men vi gør vores

bedste for at hjælpe så mange som muligt. Vi hjælper blandt andet børnehospitalet i Lutsk med medicin og medicinsk udstyr, sengetøj og madrasser. Vi betaler også for medicin og pleje til syge mennesker og flygtninge, som ikke har råd til at betale for sig selv. Og så fordeler vi nødhjælpen fra Skandinavien, både lokalt og videre til andre dele af landet.

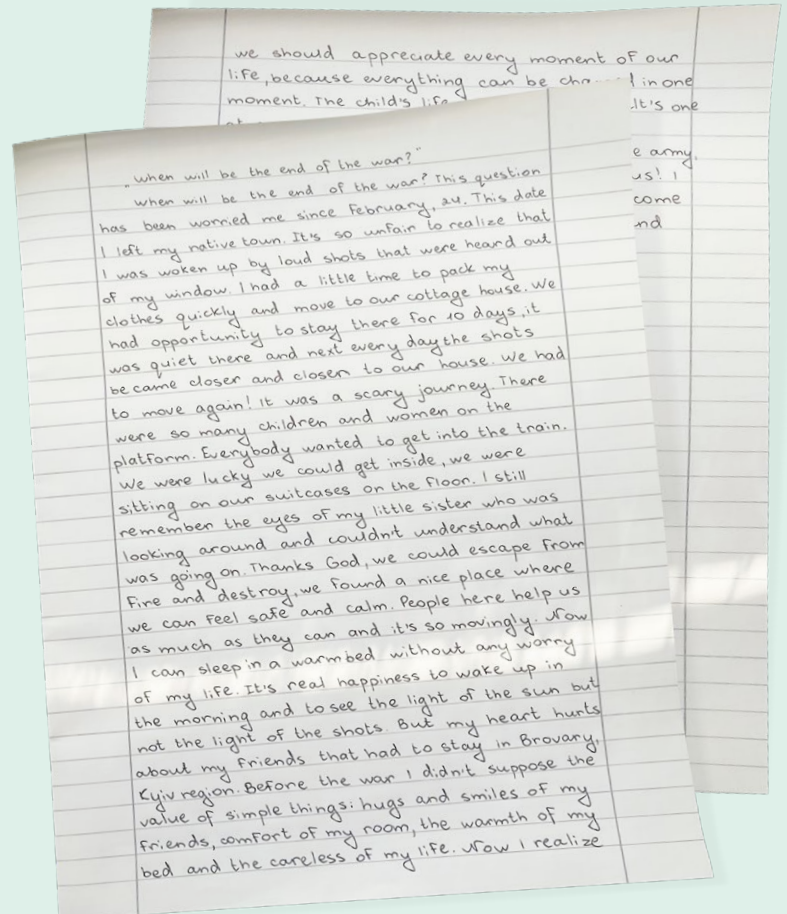
– Jeg er så taknemmelig for alle de støtter, der giver for at hjælpe det ukrainske folk. Vi har intet oplevet krig før, men vi beder til, at Gud vil give os styrke og visdom til at holde ud, mens vi hjælper andre. Jeg ved, at vi med Guds hjælp vil overvinde vanskelighederne, og selvom jeg græder i mit hjerte over det, der sker, har jeg stadig håb.

MEG KÆRLIGHED FRA UKRAINE,
LYUDMILA LONYUK

UNGE IRYNA I UKRAINE:

”Hvornår slutter krigen?”

Iryna fra Brovary udenfor Kiev måtte flygte to gange. Hun har hun fået et midlertidigt frirum i det vestlige Ukraine, hvor hun føler sig tryk. Hun og hendes familie modtager nødhjælp fra Children's Mission.

IRYNA FORTÆLLER I ET BREV til

Children's Mission om sin flugt og sine tanker om et liv, der pludselig blev slået i stykker.

Lyudmila Lonyuk, Children's Missions leder i Ukraine, modtog brevet, da organisationen uddelte nødhjælp i Radomyshl, hvor Iryna og hendes familie har søgt beskyttelse. Irynas mor laver mad til ukrainske soldater og civile.

HER ER IRYNAS BREV:

”Hvornår slutter krigen? Dette spørgsmål har bekymret mig siden den 24. februar. Denne dag forlod jeg min hjemby. Det er så uretfærdigt at skulle vågne op til lyden høje skud gennem vinduet. Jeg havde kun kort tid til hurtigt at pakke mine ting og flytte ud til vores hytte.

Vi havde mulighed for at opholde os der i 10 dage. Der var stille, men de næste dage kunne vi høre skuddene komme nærmere og nærmere huset.

Vi var nødt til at flygte igen! Det blev en frygtindgydende rejse. Der var så mange kvinder og børn på perronen; alle ville ombord på toget. Vi var heldige at komme indenfor og sad nu på vores kufferter på gulvet.

Jeg kan stadig huske blikket i min lillesøsters øjne, der kiggede rundt og ikke kunne forstå, hvad der skete.

Tak Gud, fordi vi undslap ild og ødelæggelse og fandt et sted, hvor vi kan føle os trygge og rolige. Folk her hjælper os så meget de kan. Det er så bevægende. Nu kan jeg sove i en varm seng uden at bekymre mig om livet.

Det er en stor glæde at kunne vågne op om morgenen og se solens lys, men ikke lyset fra skuddene. Men det smerter mig at tænke på mine venner, som var nødt til at blive i Brovary, i Kiev.

Før krigen påskønnede jeg ikke værdien af enkle ting: Mine venners kram og smil, mit værelses hygge, sengens varme og et liv uden bekymringer. Waw, nu indser jeg, at vi bør værdsætte hvert eneste af livets øjeblikke, for alt kan forandres på et sekund. Barnets liv blev pludselig et voksenliv.

Men jeg tror på vores styrke og modige hær. Den vil redde os og er et skjold for os alle. Jeg tror, at freden kommer snart og at jeg vil vende tilbage til min hjemby, til mine venner og til det dejlige enkle liv, jeg havde før!”

BO WALLENBERG:

”Aldrig har jeg set så stor gavmildhed”

Nødhjælp fra de nordiske lande er strømmet ind i Ukraine, siden krigen begyndte den 24. februar.

– Jeg har aldrig oplevet en lignende gavmildhed, siger Children’s Missions generalsekretær Bo Wallenberg.

BRØD, MINERALVAND, KONSERVES, mel, soveposer, liggeunderlag, madrasser, sikkerhedssko, hygiejneprodukter, medicin og forbindingsudstyr. Listen over den hjælp, der er sendt til Ukraine den seneste tid, er uendeligt lang. For trods krigen har Children’s Mission formået at sende lastbil efter lastbil fulde af nødhjælp ind i landet.

De ukrainske myndigheder har lettet bureaukratiet omkring hjælpesendinger og gjort det nemmere for hjælpeorganisationer at sende nødhjælp ind i landet.

Tidligere var Children’s Mission nødt til at opbevare nødhjælpen i et plomberet lagerrum, indtil alle tilladelser var klar – en procedure, der kunne tage flere måneder. Nu kan vi uddele hjælpen med det samme.

Og generøsiteten fra de nordiske lande er enorm.

– Jeg har aldrig før oplevet en lignende gavmildhed som den, vi møder nu i forbindelse med krigen i Ukra-

ine. Da vi for mange år siden modtog Tjernobyl-børn i Norden, var der rigtig mange, der gerne ville hjælpe. Men denne gang er det virkelig alle, der støtter os. Det har aldrig været så nemt at bede om ting. Alle vil gerne give, og ofte kører de endda hjælpen gratis hen til os. Vi har endda fået gratis fægebiller til flere sendinger, fortæller Bo Wallenberg.

Sponsorerne er mange. Et eksempel er bagerfirmaet ”Pågen”, der bager store mængder brød, tvebakker og kanelcroissanter til næsten hver eneste forsendelse.

Også privatpersoner, kirker og organisationer har bakket op på en fantastisk måde og ydet både humanitær hjælp og penge. Children’s Missions indsamling til Ukraine har været rekordhøj. Og der er brug for pengene. Udover at hjælpe i akutfasen, vil ukrainere i lang tid have brug for megen hjælp til at genopbygge deres liv og deres land.

Ambulance til Ukraine

En af de mere usædvanlige gaver til Ukraine kom fra Sammey Björck i Kolmården, tæt ved den svenske by Norrköping. Han skænkede en ambulance.

AMBULANCEN ER AF 1988-MODELLEN, men i rigtig god stand. Den fungerede oprindeligt som ambulance i Malmø indtil 2006, hvor den blev doneret til Brandvæsenmuseet i svenske Simons-
torp. I de senere år har den været

privatejet af Sammey Björck, der er engageret i Brandhistorisk Selskab.

– Jeg har kørt ambulancen i forskellige veteranbilstævner rundt omkring i Sverige og planlagde at tage den med til veteranbrandbilstævnet i Gøteborg til foråret, men jeg tænkte, at det her med Ukraine, det er meget bedre.

Sammey fik kontakt til Bo Wallenberg, og kort efter var ambulancen proppet med hjælp til Ukraine. Lions Club, Røde Kors og enkeltpersoner hjalp med at indsamle medicinske forsyninger, hygiejneprodukter, liggeunderlag, tæpper,

madrasser og mad. Så kørte Sammey og hans kone Inger til Malmø for at overrække gaven.

Da den næste nødhjælpsmission fra Children’s Mission gik afsted til Ukraine, var ambulancen med, og nu fungerer den igen som ambulance i det krigshærgede land.

Indiske grøntsager blev en succeshistorie for Agnes og Dorcas

Uddannelse og indiske grøntsager. Det er to succesfaktorer for søstrene Agnes og Dorcas Kemei, som nu tjener nok til at forsørge deres familier og betale børnenes skolepenge.

LANGT UDE I DET kenyanske landskab, i Naiberi uden for Eldoret, bor søskendeparret Agnes og Dorcas Kemei med deres familier. Det er to hårdtarbejdende kvinder, som altid har skullet kæmpe for at forsørge sig selv og deres børn.

Agnes drev et lille landbrug, mens Dorcas arbejdede som rengøringsassistent for et firma i byen. Men så kom pandemien, og Dorcas blev arbejdsløs. Agnes tilbød hende at flytte til gården og hjælpe til.

Siden har de begge arbejdet med at dyrke grøntsager. Agnes driver også en lille kiosk for betalingstjenester. Når børnene er hjemme fra skole, hjælper de også til i familiens landbrug.

I 2021 kom søskendeparret i kontakt med Children's Missions samarbejdsorganisation EPTF og deltog i en uddannelse i iværksætteri i november og december.

– Uddannelsen var rigtig god. Vi lærte nye ting om landbrug, og hvordan vi kan dyrke på en måde, så vi tjener penge og øger vores indkomst. Vi har

også lært at lave et budget og vigtigheden af at spare op til fremtiden, siger Agnes.

Før dyrkede de kål, som de fleste andre i området. Men priserne er lave, og overskuddet ringe. I dag dyrker de andre afgrøder – som giver bedre overskud.

– Vi dyrker indiske grøntsager. Der bor flere grupper af indere i Eldoret, og de spiser gerne indiske grøntsager. Vi dyrker flere forskellige slags indiske grøntsager, og så snart vi har høstet går vi fra dør til dør hos inderne og sælger grøntsagerne. Det giver bedre fortjeneste end at sælge grøntsagerne på det almindelige marked, siger Dorcas.

Hun viser rundt blandt plantagerne, hvor indisk babyspinat står mellem chili, koriander, radiser, gulerødder og ærter. De dyrker også kål og bønner til deres egne husholdninger.

Jorden i det nordvestlige Kenya er

frugtbar for dem, der har adgang til vand. Og det har søstrene også.

– Vi har en dam i nærheden, hvor vi kan hente vand. Det hjælper os meget. Takket være den kan vi dyrke hele året rundt. Nogle planter tager en måned fra såning til høst, andre sorter

tager længere tid. Men vi rykker hele tiden rundt på plantetyperne, så vi ikke dyrker den samme afgrøde det samme sted hele tiden, siger Agnes.

EPTF har ikke sluppet taget i de to søskende, som nu får hjælp af en mentor til at udvikle deres virksomhed yderligere.

I dag tjener de omkring 500 kroner om ugen. Det rækker til mad og børnenes skolepenge. De penge, der er tilovers, investerer de i deres virksomhed.

– Nu tjener vi vores egne penge og har selv ansvar for vores økonomi. Det føles rigtig godt, siger Dorcas.

BANGLADESH

Skoler åbnede efter halvandet år

I halvandet år var alle skoler i Bangladesh lukket på grund af pandemien. Først i september 2021 fik skolerne grønt lys til at genåbne.

I 2021 MODTOG 3.646 børn i landdistrikterne i Bangladesh grundlæggende skolegang gennem Children's Missions partnerorganisation FCCB. Halvdelen af børnene fik skolegangen betalt af Children's Mission. Børnene kommer fra meget fattige familier. Takket være 45 hjælpeskoler (på engelsk: Tutorial Schools) modtager børnene grundlæggende undervisning to timer om dagen.

I marts 2020 lukkede alle skoler i Bangladesh, og eleverne blev henvist til digital undervisning. Men for børn fra fattige familier, som hverken har

computere eller internet, var dette umuligt. Lærerne på hjælpeskolerne tog derfor ud til børnenes landsbyer for at undervise dem i små grupper og hjælpe dem med at studere på egen hånd hjemmefra.

Først den 12. september 2021 fik skolerne grønt lys fra myndighederne til at åbne, og nu er børnene tilbage i skole.

Udover almindelige skolefag undervises eleverne i alt fra børns rettigheder til vigtigheden af at bekæmpe korrupsion. Selv forældrene modtager undervisning ind imellem. De får at vide, hvor vigtigt det er for børn at gå i skole, de får information om risikoen ved børneægteskaber og børnearbejde, og de lærer at dyrke små landbrug.

Tithi Das er ni år og bor i det sydlige

Bangladesh.

– Vi er syv personer i familien. Far er daglejer, og mor arbejder hjemme, så vores økonomiske situation er meget vanskelig.

– Jeg blev meget glad, da jeg fik mulighed for at starte i skole. Nu kan jeg læse og skrive, og jeg drømmer om at blive lærer, siger hun.

Joy Kiskus' far har arbejdet som daglejer på en rismark, men har nu været syg i tre måneder og ikke fået nogen indtægt. Moderen og bedstemoren er også daglejere, men tjener meget lidt.

Joy er dygtig i skolen og gør fremskridt. I fritiden hjælper han til derhjemme, og når han har tid, kan han lide at spille fodbold.

FILIPPINERNE

Digital undervisning for filippinske skolebørn

2021 var et år, der var helt præget af fjernundervisning i pandemiens fodspor på Children's Missions skoler i Filippinerne.

UNDERVISNINGEN AF ELEVERNE i

Children's Missions skoler er dels foregået via tekniske platforme og dels via opgaver på papir, som børnene modtager i deres hjem. For både elever og lærere har undervisningsmetoden været udfordrende.

Celine Grace Aganan er syv år og går på Children's Missions skole i Molfrid Center. Hendes mor arbejder hjemme, mens hendes far kører cykeltaxi. For noget tid siden blev faderen ramt af kræft, men overlevede sygdommen.

Celine er lille, men meget klog. Hun elsker at læse bøger og gå i skole, hvor hun kan lære ting. Da pandemien kom, ændrede alt sig. Eleverne kunne ikke

gå i skole, og hun skulle lære en ny måde at studere på og holde kontakten med lærere og skolekammerater.

På trods af udfordringerne klarer hun sig fortsat rigtig godt i skolen. Hun har lært at studere på egen hånd, og at skoleborde ikke er nødvendige for at tilegne sig viden og nå sine mål.

Hanzkin Loreta er tolv år og en af de mange elever, der modtager skolegang takket være økonomisk støtte fra Children's Mission. Hun går i 6. klasse og har matematik og naturfag som yndlingsfag. Og hun drømmer om at blive en succesfuld iværksætter i fremtiden.

Hanzkin bor i Rodriguez, Manila. Hendes far arbejder på deltid som tømrer. Hanzkin plejer at hjælpe sin mor derhjemme, og hun elsker at tage sig af familiens kat.

Celine

Hanzkin

FILIPPINERNE / BANGLADESH

Maduddeling til familier hårdt ramt af pandemien

2021 var et år, der i høj grad var præget af pandemi og restriktioner. Mange fattige blev endnu fattigere, da job og indkomstmuligheder forsvandt. Sammen med partnerorganisationer har Children's Mission uddelt fødevarer-pakker og nødhjælp i alle vores arbejdslande.

I FILIPPINERNE BLEV DER uddelt hjælp til 470 nødlidende familier, der hver modtog en 25-kilos sæk ris og en pose andre dagligvarer. Modtagerne var meget taknemmelige for hjælpen, og selvom de skulle bære et tungt læs hjem, fik de en lettere livssituation – i hvert fald for en periode.

I Bangladesh blev der uddelt mad til 521 familier med børn, der gik på Children's Missions/FCCB's hjælpeskoler. 90 procent af forældrene arbejder som daglejere, hvis der ellers er midlertidigt arbejde at få. Under pandemien var det næsten umuligt at finde arbejde for dagen, og mange familier led alvorligt af sult.

Fødevarer-pakkerne blev uddelt ugen før jul. Hver familie modtog ris, linser, salt, madolie, kartofler, kål, kage og et stykke sæbe. Taknemmeligheden blandt modtagerne var stor, både til Children's Missions givere og til Gud, der hjælper dem gennem svære tider.

THAILAND

Julefester og gaver – for første gang

Frem mod julen 2021 kunne alle Children's Missions partnerorganisationer uddele fødevarer-pakker og julegaver til nødlidende. I Thailand fik mange af børnene deres allerførste julegaver.

CHILDREN'S MISSIONS partnerorganisation Childsafe fik hjælp fra en lokal menighed til at arrangere julefester og foretage hjemmebesøg. De bød på mad og uddelte gaver til 168 børn.

– Børnene blev utroligt glade. Mange af dem havde aldrig modtaget gaver

før, noget der gjorde uddelingen helt speciel. Børnene følte kærlighed og lykke, som kom til udtryk i smil og latter, siger Alisa Khamwong fra Childsafe.

Flere af børnene har næsten aldrig råd til at købe nyt tøj. Derfor var det meget sjovt at give dem nyt tøj i julegave.

For mange af børnene var det også

første gang, de holdt jul, og selvom det var en lille julefest, var børnene meget begejstrede og syntes, det var fantastisk.

– Nogle gange kan det føles, som om det, vi laver, er småt og ligegyldigt, men for de børn, vi hjælper, gør det virkelig en stor forskel, siger Alisa Khamwong.